

gen har turdet vente, baade efter det foreliggende Commissionsarbeides Bestaafenhed og efter det nedsatte Udvalgs Sammensætning. Ligesom denne Betænkning jo ganske vist vil afgive et overordentlig værdifuldt Materiale til Fortolkningen af den eventuelle Lov i sin Tid, saaledes tør det ogsaa forventes, at den vil bidrage til en Indskrænkning i og en Begrændsning af Discussionen. Paa Regjeringens Begjæ skal jeg foreløbig indskrænke mig til at udtale, at, da man vistnok fuldstændig samstemmer med Thinget i Anseelse af en hurtig Gjennemførelse af Loven, har man troet at medvirke væsentlig dertil ved at erklære, at samtlige Endringsforslag med Undtagelse af to ikke vil møde nogen Modstand fra Regjeringens Side; de to Punkter, som man derimod har meget afgjort Betænkelse ved at tiltræde, ere de Forslag, der have til Gjenstand Uddelelsen af §§ 79 og 92. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Safs: Da jeg havde ønsket at tage Ordet allerede ved Begyndelsen af første Behandling af det foreliggende Udkast til Straffelov for Danmark, men jeg dengang ikke var tilstede, skal jeg tillade mig nu at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger over Sagen. Det er jo ganske vist et værdifuldt Arbejde, som her er blevet os forelagt; kun er det beklageligt, at det har været saa saare længe dermed; dette siger jeg ikke saa meget med Hensyn til den sidst nedsatte Commission som med Hensyn til, at der jo, hvad det ærede Thing vil have seet, allerede tidligere har været nedsat flere Commissioner angaaende Sagen, og det gaaer jo, som bekendt, meget langsomt med Commissioner her i Landet. Ligesom ogsaa de Resultater, saadanne Commissionere ere komne til, ofte ere haltende, idet de vel altid medføre nogle Reformer og Forbedringer, men man dog ligesom ikke ret tør gribe ind i det Hele, saaledes finder jeg ogsaa, at det nuværende Arbejde, skjøndt det i det Hele er for tjenstligt, dog ikke har grebet ret dybt ind i det hele forhen Bestaaende. Det holder sig nærmest kun til at afflange, hvad der allerede maa erkjendes at være afflattet i Praxis, hvilket ikke blot indrømmes af Commissionerne

selv, men ogsaa i Udvalgets Betænkning; det holder sig til saadanne Ting, og foreslaaer afkaffet saadanne Straffebestemmelser, der ansees allerede at være aldeles forældede. Det gjør mig ondt, at Commissionerne ikke ere gaaede videre. Det fremgaaer heller ikke ret af deres Betænkninger, fra hvilket Synspunkt de ere udgaaede, hvilket Standpunkt de have staaet paa. Man kan staae paa to forskjellige Standpunkter med Hensyn til en saadan Sag. Den ældre Lovgivning er i det Hele gaaet ud fra Begrebet af en kristelig Stat; den er gaaet ud fra Muligheden af, at der kunde findes en kristelig Stat med en halv jødisk og halv kristelig Lovgivning. Dette er i Tidernes Løb blevet modificeret, og fra denne Modification er Udkastet gaaet ud, uden at det tydelig kan sees, hvilke dets Motiver i saa Henseende have været. Man kan gaae ud fra den Betragtning af en Stat med Hensyn til Criminaltilfælde og Forbrydelser, at den enten er kristelig eller jødisk eller en Blanding af begge Dese, eller naar man tager det strengt religiøse, at den enten er en hedensk eller en kristelig Stat, thi andre gives der ikke. En kristelig Stat, hvilket Begreb man gik ud fra i Fortiden, er nu anerkjendt for at være en Umulighed, den findes ikke paa Jorden, idet en Stat ikke kan isøre sig en aldeles kristelig Form. Naar dette forholdes sig saaledes, saa bliver der altsaa Spørgsmaal om, hvorvidt man i de Forandringer, der anerkjendes for nødvendige, skal lade, saavidt muligt, det reente Religiøse ude af Sigte og holde sig til det reente Mennefelige. Det er dette Punkt, hvori jeg tror, at baade de Commissioner, der have været nedsatte, og ligeledes Udvalget, hvis Arbejder jeg, som jeg allerede har bemærket, paa ingen Maade misgjender, ikke ere gaaede vidt nok og ikke ere gaaede consequent tilværks; de have beholdt mange Ting, der ere Levninger af det Gamle, og flere Ting, der aldeles ikke kunne forsvares. Med Hensyn hertil skal jeg, idet jeg for Dieblisset ikke anseer det for rigtigt eller godt at indlade sig meget paa Enkelthederne, kun udtale i Almindelighed, at, idet man har indført nye Begreber om enkelte Ting, har man ikke tilstrækkelig motiveret og begrundet de Begreber, man saaledes har opstillet,